

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220325
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212220325.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Evy Hritzovej a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/597/2012-73 zo dňa 22.11.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/597/2012-73 zo dňa 22.11.2013 p o t v r d z u j e .

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa svojím návrhom voči žalovanému domáhal náhrady majetkovej škody v sume 2969,28 eura, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Komárno v súdnej veci 7Er/389/2011 tým, že rozhodnutie súdu o poverení súdneho exekútora (príp. iné o jeho žiadosti na jej vydanie) nebolo vydané v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, resp. bez zbytočných prietahov a že súd vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok, pričom žalobcovi v dôsledku toho vznikla škoda vo vyššie uvedenej výške z dôvodu, že táto suma bola žalobcovi priznaná rozhodcovským rozsudkom, ktorý súd neakceptoval a viac nemôže byť priznaná rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže byť preto ani vymožená a tiež sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 593,86 eura ako satisfakcie za porušenie nárokov žalobcu a jeho základných práv, pretože neexistuje žiaden spôsob nápravy vzniknutého stavu.

Žalovaný s návrhom nesúhlasil a uviedol, že ho považuje za nedôvodný, pretože pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, neplatí lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (tak ako v tomto prípade) a ani v prípade, že je návrh na vykonanie exekúcie zamietnutý, táto lehota neplatí a tiež neboli preukázané žiadne prietahy v danom súdnom konaní. Taktiež po procesnej stránke žalovaný namietal, že žalobca prenáša celé dôkazné bremeno na súd napriek tomu, že sám má ako žalobca dôkaznú povinnosť, žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by bola nejaká škoda vôbec vznikla, neoznačil ani len číslo súdneho konania, v ktorom vzniknúť mala (čo bolo aj jedným z dôvodov, pre ktoré

bola zamietnutá sťažnosť žalobcu na ÚS SR, žalobca taktiež neuvádza na základe akého právneho titulu si svoj nárok uplatňuje a tiež namietal, že žalobca svoj návrh podal predčasne, pred uplynutím lehoty na predbežné prerokovanie tohto nároku žalovaným. Nakoniec žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody, pretože podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/03 Zb. sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa, kedy sa poškodený o škodu dozvedel, teda právo sa premlčalo 3 roky po uplynutí 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Namietal tiež výšku uplatneného nároku, ktorý žalobca nijako nepreukázal a tiež to, že absentuje priama príčinná súvislosť medzi prípadne žalobcovi spôsobenou škodou a činnosťou súdu.

Z exekučného spisu Okresného súdu Komárno 7Er/389/2011 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na začatie exekúcie bola podaná na Okresnom súde Komárno a tiež to, že túto žiadosť súdneho exekútora súd uznesením zo dňa 25.03.2011 zamietol a následne exekúciu uznesením zo dňa 17.01.2012 zastavil. Rozhodnutie o zastavení exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2012.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie od začiatku uvedeného exekučného konania nebol dôvodný (oprávnený voči uzneseniu o zamietnutí žiadosti exekútora o vydanie poverenia a ani proti uzneseniu o zastavení exekúcie odvolanie nepodal, čím akceptoval záver súdu) a vznik akýchkoľvek trov spojených nielen s uplatnením svojho nároku na súde, ale aj spojených so správou a vymáhaním pohľadávky si žalobca spôsobil sám podaním nedôvodného návrhu na súde (resp. u exekútora) a to bez ohľadu na to kedy súd o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia rozhodol. Navyše, súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného pokiaľ sa týka skutočnosti, že 15-dňová lehota stanovená v § 44 ods. 2, veta druhá) ExP sa nevzťahuje na prípad, kedy súd žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na začatie exekúcie zamietne, čo explicitne vyplýva už aj z toho, že uvedená 15-dňová lehota je uvedená iba v druhej vete § 44 ods. 2 ExP, nie však následne vo vete tretej, ktorá práve pojednáva o rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia a teda zákon pre prípad, že súd zaujme právny názor, že nie je na mieste vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ale zamietnutie jeho žiadosti, neurčuje súdu žiadnu lehotu na rozhodnutie o takejto žiadosti.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch (593,86 eura), ktorá mala žalobcovi vzniknúť, súd konštatuje, že obdobne ako je uvedené vyššie, nie je nárok žalobcu dôvodný, pretože pokiaľ aj žalobcovi nejaká nemajetková ujma vznikla, nebola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, ale výlučne podaním nedôvodného návrhu na vykonanie exekúcie zo strany samotného oprávneného (žalobcu).

Z týchto dôvodov súd konštatuje, že nedošlo k žiadnemu postupu súdu, ktorý by bolo možné charakterizovať ako nesprávny úradný postup a k žiadnej škode, ktorá by bola žalobcovi spôsobená postupom súdu nedošlo a návrh žalobcu je v plnom rozsahu (či už ide o vynaložené náklady alebo nemajetkovú ujmu) nedôvodný.

Súd preto žalobu zamietol.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa §9, § 15, § 19 ods. 1 Zák. č. 514/2004 Z. z., § 44 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z. z.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalovanému ich nepriznal, pretože žalovaný si žiadne trovy neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo

zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazyval na skutočnosť, že súd zamietol znalecké dokazovanie, čím mu objektívnym spôsobom znemožnil preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 28.10.2014.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Nové Zámky žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval, v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezistoval, či došlo k priesťahom v konaní. Žalobca navyše vznik škody a jej výšku nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Z tohto dôvodu prvostupňový súd postupoval správne, keď znalecké dokazovanie za účelom eventuálneho stanovenia výšky škody nenariadil.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.